

Oecumenisch Meditatief Avondgebed 28 oktober 2026

Thema: Voed de vlam
(een begin in een andere geloofstraditie)

Voorganger: Dinie Koning

Lied nr. 103: De hulp komt van God onze Heer (2x)

Lied nr. 129: Iepenje my foar jo goedens

Welkom en inleiding

Lieve mensen van harte welkom bij dit avondgebed, dit meditatieve avondgebed waarin we liederen vanuit Taizé met elkaar zingen. Meditatief, met zang en een psalm bijbellezing als luisterlied.

Stilstaan

*Stilstaan en inkeren,
even niet meehollen,
niet meedraven,
nu even niet,
maar stilstaan en inkeren.*

*Waar ben ik? Waar is mijn hoofd?
Waar is mijn hart?
Geest die vuur en liefde zijt,
open ons en maak ons ontvankelijk voor uw liefde ,
voor Uw vrede.*

Lied nr. 22: Tui amoris ignem

Voed de vlam

Tisch Warren, een Amerikaanse theologe en verbonden aan de Anglicaanse kerk in Noord Amerika, die, samen met haar man, als priester werkzaam in Pittsburgh heeft een nieuw boek geschreven en ik was er door gegrepen.

Tisch begint haar boek:

Het vuur wilde niet aan gaan. Ik stak de ene na de andere lucifer af en hield hem bij de houtjes. Even vlamde de lucifer op-helder, vrolijk, verwachtingsvol-om dan snel weer te doven. Mijn werk was tevergeefs. En ik had het koud.

Uit 'Voed de vlam' door Tisch Warren

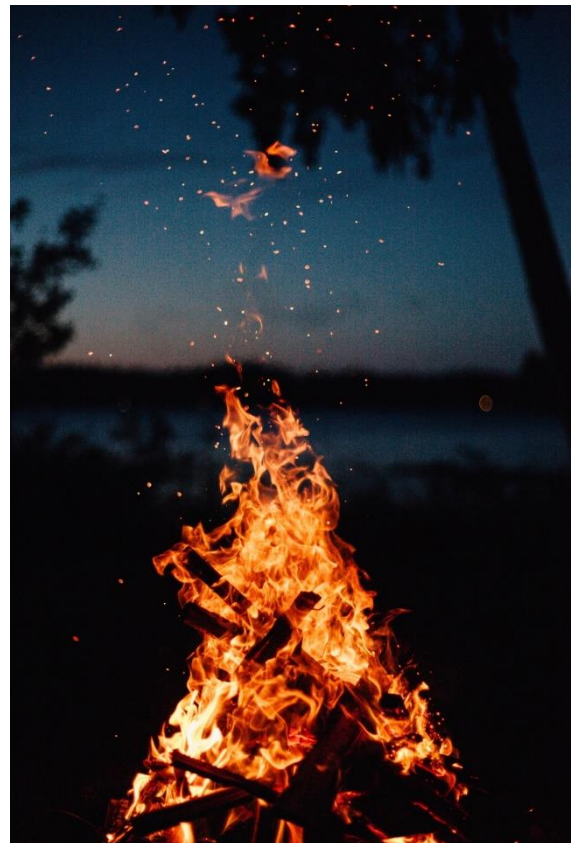
In het voorwoord van haar boek beschrijft Tisch haar gevoel dat God ver weg is en het leven haar glans verliest, ze is opgebrand.

Bij een donkere vuurplaats van een retraiteoord en in al haar pogingen het vuur te laten branden, gebeurde het:

Opeens na de zoveelste poging met de zoveelste lucifer vatte het hout vlam en laaide het vuur op. Het vuur brandde urenlang. Ik zat daar tot laat in de avond en staarde in stilte voor me uit. De flakkerende vlammen fluisterden hoop. Ze vertelden me dat ik op dit moment in mijn leven-waarop alles donker leek-mocht zorgen voor het vuur.

Dit was een tijd die in Gods handen betekenis en doel kreeg. Als ik me eraan overgaf.

Ik kan het vuur niet dwingen. Ik kan het niet laten ontvlammen volgens mijn plannen, dankzij mijn vaardigheden of

door pure wilskracht. Het ontstaan ervan is een mysterie. Maar ik kan wel wachten. Ik kan doorgaan. De gewoonten van ons geloof, de daden van volharding en vertrouwen kunnen vergeefs lijken. Maar uiteindelijk zijn ze de tere, dunne aanmaakhoutjes die, op exact het juiste moment de Geest ontsteken. Uiteindelijk voedt alles de vlam. Uiteindelijk is niets tevergeefs.

Uit 'Voed de vlam' door Tisch Warren

Lied nr. 10: Als alles duister is

Luisterlied: Zoals een hinde

*Zoals een hinde smacht naar stromend water,
zo smacht mijn ziel naar U, o God.*

*Zoals een hinde smacht naar stromend water,
zo smacht mijn ziel naar U.*

*Ben je bedroefd, mijn ziel en onrustig in mij
vestig je hoop op God.*

*Eens zal ik Hem weer loven mijn God
die mij ziet en mij redt*

*Overdag bewijst Hij mij zijn liefde
In de nacht dan klinkt er een lied in mij op:
Een gebed tot de God van mijn leven*

uit Psalm 42: 2,6,9 bron: Opwekking 703

Lied nr. 114: Iedere nacht

Hoop

Volhouden tot wij God zullen zien en alles goed zal zijn.

Diep in ons zelf dragen we hoop:

*Als dat niet het geval is,
is er geen hoop.*

*Hoop is de kwaliteit van de ziel
en hangt niet af
van wat er in de wereld gebeurt.*

Hoop is niet voorspellen of vooruitzien.

*Het is een gerichtheid van de geest,
een gerichtheid van het hart
voorbij de horizon verankerd.*

*Hoop, in deze diepe en krachtige betekenis
is niet hetzelfde als vreugde
omdat alles goed gaat
of bereidheid je in te zetten
voor wat succes heeft.*

*Hoop is ergens voor werken
omdat het goed is,
niet alleen omdat het kans van slagen heeft.*

*Hoop is niet hetzelfde als optimisme
evenmin de overtuiging
dat iets goed zal aflopen.*

*Wel de zekerheid dat iets zinvol is
afgezien van de afloop,
het resultaat*

Vaclav Havel

*O God, zie wat ik meedraag. Open mijn ogen voor het goede dat aanwezig is en
open mijn hart voor de kracht die U geeft om het goede te doen.*

Overdenking uit Evangelisch Luthers dagboek van Margot Jonker

Lied nr. 14: Wait for the Lord

Stilte

Hoop is niet
ontkennen dat het
donker is; hoop is
geloven dat het licht
overwint.

Voorbeden met als acclamatie nr. 146: Kyrie eleison (Heer, ontferm U)

Zegenbede

Zegen ons met een woord,
dat ons naar U toe roept.

Zegen de mensen die we tegenkomen,
dat we in elkaar het verlangen opwekken
om door te gaan

Zegen onze weg met U;
wees het licht dat ons tegemoet schijnt
en de steun aan onze zijde.

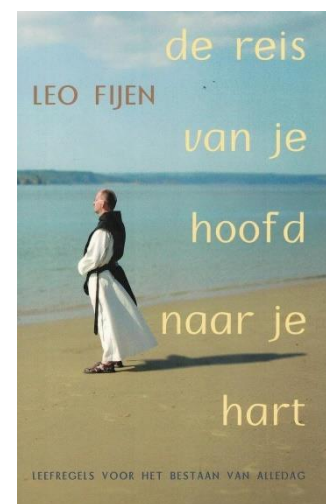
Lied nr. 5: Bonum est confidere

Voed de vlam, veerkracht voor de vermoeide ziel

Tisch Warren schreef 'De gewoonten van ons geloof, de daden van volharding en vertrouwen kunnen tevergeefs lijken. Maar uiteindelijk zijn ze de tere, dunne aanmaakhoutjes die, op exact het juiste moment de Geest ontsteken'.

En daarom sluit ik af met één van de tien leefregels voor het bestaan van alledag:

*Kies voor oude rituelen zoals het bidden van de psalmen.
Dat is 'nutteloos', maar brengt je wel tot leven. Misschien*

gaat het geheim van het bestaan wel schuil in de nuttelossheid. Omdat je daar mag ontdekken dat je als onnutte dienaar toch onmisbaar bent. God heeft je nodig in al je nutteloosheid. Je bent nooit te klein om medeschepper te zijn en je verbindt je in die rituelen met de wereldwijde Schepping.

Uit: de reis van je hoofd naar je hart door Leo Fijen

Lied nr. 120: *Il signore*

Kom mee koffie/thee drinken en elkaar ontmoeten.